

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 14 kwietnia 2005 r.

w sprawie C-335/03 Republika Portugalska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾*(EFOGR — Premia wołowa — Kontrole — Reprezentatywność próbek — Zastosowanie wyników kontroli do lat poprzednich — Uzasadnienie)*

(2005/C 132/17)

(Język postępowania: portugalski)

W sprawie C-335/03, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 230 WE, wniesioną w dniu 25 lipca 2003 r. przez Republikę Portugalską, (pełnomocnicy: L. Fernandes, wspierany przez adwokatów C. Botelho Moniza oraz E. Maia Cadetę) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: A. M. Alves Vieira oraz L. Visaggio, wspierani przez adwokatów N. Castro Marquesa oraz F. Costa Leitę), Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, R. Silva de Lapuerta (sprawozdawca), C. Gulmann, R. Schintgen i J. Klučka, sędziowie, rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: K. Sztanc, administrator, wydał w dniu 14 kwietnia 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 239 z 4.10.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(czwarta izba)

z dnia 17 marca 2005 r.

w sprawie C-467/03 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Finanzgericht München): Ikegami Electronics (Europe) GmbH przeciwko Oberfinanzdirektion Nürnberg ⁽¹⁾*(Wspólna taryfa celna — Pozycje taryfowe — Klasyfikacja cyfrowego urządzenia do rejestracji obrazu — Klasyfikacja w Nomenklaturze Scalonej)*

(2005/C 132/18)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-467/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie preju-

dycjalnym, złożony przez Finanzgericht München (Niemcy), postanowieniem z dnia 24 czerwca 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 6 listopada 2003 r. w postępowaniu Ikegami Electronics (Europe) GmbH przeciwko Oberfinanzdirektion Nürnberg, Trybunał (czwarta izba), w składzie: K. Lenaerts, prezes izby (sprawozdawca), J. N. Cunha Rodrigues i E. Levits, sędziowie, rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: K. Sztanc, administrator, wydał w dniu 17 marca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Urządzenie, które zapisuje sygnały pochodzące z kamer i po skompresowaniu odtwarza je na ekranie w celach nadzoru wideo, spełnia specyficzne funkcje, inne niż przetwarzanie danych w rozumieniu uwagi 5 E do działu 84 Nomenklatury Scalonej Wspólnej Taryfy Celnej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, zmienionej przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 2031/2001 z dnia 6 sierpnia 2001 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 21 z 24.01.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(piąta izba)

z dnia 10 marca 2005 r.

w sprawie C-469/03 Filomeno Mario Miraglia (wniosek Tribunale di Bologna o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) ⁽¹⁾*(Art. 54 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen — Zasada ne bis in idem — Zakres stosowania — Decyzja organów sądowych Państwa Członkowskiego o odstąpieniu od ścigania karnego prowadzonego przeciwko danej osobie wyłącznie z powodu wszczęcia analogicznego postępowania w innym Państwie Członkowskim)*

(2005/C 132/19)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie C-469/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 35 UE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Tribunale di Bologna (Włochy), postanowieniem z dnia 22 września 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 10 listopada 2003 r., w postępowaniu karnym przeciwko Filomenowi Mario Miraglii, Trybunał (piąta izba), w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes izby, R. Schintgen (sprawozdawca) i P. Kūris, sędziowie; rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 10 marca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Zasada *ne bis in idem*, zawarta w art. 54 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej dnia 19 czerwca 1990 r. w Schengen, nie znajduje zastosowania do decyzji organów sądowych danego Państwa Członkowskiego kończących postępowanie bez rozstrzygnięcia merytorycznego w następstwie decyzji prokuratora o zaniechaniu dalszego ścigania karnego wyłącznie z powodu uprzedniego wszczęcia postępowania karnego w innym Państwie Członkowskim przeciwko temu samemu podejrzanemu za ten sam czyn.

(¹) Dz.U. C 21 z 24.1.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 17 marca 2005 r.

w sprawie C-109/04 (wniosek Bundesverwaltungsgericht o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): **Karl Robert Kranemann** przeciwko **Land Nordrhein-Westfalen** (¹)

(Art. 48 Traktatu WE (obecnie, po zmianie, art. 39 WE) — Swoboda przepływu pracowników — Urzędnik służby cywilnej odbywający praktykę przygotowawczą — Praktyka odbyta w innym Państwie Członkowskim — Zwrot kosztów podróży ograniczony do części podróży odbytej na terytorium państwowym)

(2005/C 132/20)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-109/04, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy), postanowieniem z dnia 17 grudnia 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 2 marca 2004 r., w postępowaniu **Karl Robert Kranemann** przeciwko **Land Nordrhein-Westfalen**, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, K. Lenaerts (sprawozdawca), N. Colneric, K. Schieman i E. Levits, sędziowie, rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 17 marca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Art. 48 Traktatu WE (obecnie, po zmianie, art. 39 WE) sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu, które przyznaje osobie, która wykonywała w ramach odbywanej praktyki przygotowawczej czynności w warunkach rzeczywistego i efektywnego zatrudnienia w innym Państwie Członkowskim niż państwo jej pochodzenia, prawo do zwrotu poniesionych przez nią kosztów podróży wyłącznie za część podróży odbytą na terytorium państwowym, podczas gdy zgodnie z

tym uregulowaniem zwrotowi podlegałyby całość kosztów podróży, gdyby taka praktyka została odbyta na terytorium krajowym.

(¹) Dz.U. C 106 z 30.04.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 17 marca 2005 r.

w sprawie C-128/04 (wniosek rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): postępowanie karne przeciwko **Annic Andréa Raemdonck, Raemdonck-Janssens BVBA** (¹)

(Transport drogowy — Przepisy socjalne — Rozporządzenie (EWG) nr 3821/85 — Obowiązek instalacji i używania tachografu — Rozporządzenie (EWG) nr 3820/85 — Wyjątek na rzecz pojazdów przewożących materiały i urządzenia)

(2005/C 132/21)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-128/04 mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde (Belgia) postanowieniem z dnia 19 stycznia 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 9 marca 2004 r., w postępowaniu karnym przeciwko **Annic Andréa Raemdonck, Raemdonck-Janssens BVBA**, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas (sprawozdawca), prezes izby, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, U. Löhms i A. Ó Caoimh, sędziowie, rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 17 marca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Pojęcie „materiałów lub urządzeń”, o którym mowa w art. 13 ust. 1 lit. g) rozporządzenia (EWG) nr 3820/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego należy interpretować w świetle szczególnego systemu wyjątków ustanowionego w art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym w ten sposób, że nie dotyczy ono wyłącznie „narzędzi i urządzeń”, lecz obejmuje również przedmioty takie jak materiały budowlane czy też kable, niezbędne do wykonania prac, które wchodzą w podstawowy zakres czynności kierowcy danego pojazdu.

(¹) Dz.U. C 106 z 30.04.2004.